

LEGENDA
BRADULUI
DE CRĂCIUN

Acest material este gratuit și poate fi descărcat pentru uz personal de către cadre didactice sau părinți, fiind destinat lucrului cu copiii la clasă sau în mediul familial.

Materialul este sub protecția dreptului de autor, fiind interzisă tipărirea, copierea sau multiplicarea lui în scopuri comerciale, precum și **copierea și distribuirea imaginilor în mediul virtual, pe site-uri, pagini sau grupuri sociale**. Dacă veți considera că și alte persoane ar fi interesate de acest material, puteți distribui **link-ul** către site, apăsând butonul **SHARE**, aflat sub articol.

Legenda spune că, atunci când a venit prima toamnă pe lume, toate păsările s-au grăbit să plece spre țări mai calde. Una singură a rămas: o pasăre mică și zgribulită, care avea o aripă ruptă și nu putea să zboare.

Neștiind cum o să îndure frigul iernii, s-a dus să ceară ajutorul copacilor, căci aceștia - având rădăcini puternice, de bună seamă nu vor pleca nicăieri și vor ști cum să înfrunte frigul și crivățul iernii.

S-a dus mai întâi
la stejar, văzându-l
înalt și puternic:

– Te rog frumos,
lasă-mă să trăiesc
printre ramurile tale,
căci vine iarna și voi
muri fără adăpost!

– Nu pot, i-a răspuns
mândru stejarul, nu
vreau să-mi mănânci
ghindele. Caută-ți de
drum!

S-a dus, biata păsărică, și la un fag, dar nici acesta nu s-a îndurat să o găzduiască:

– Îmi pare rău, i-a zis fagul îngrijorat de vântul ce se întetea. Am deja destule griji și iarna o să fie grea. Nu pot să te ajut!

Și tot așa, de la un copac la altul... Sărmana pasăre nici nu mai știa încotro să se îndrepte. S-a așezat pe pământul rece și a început să plângă...

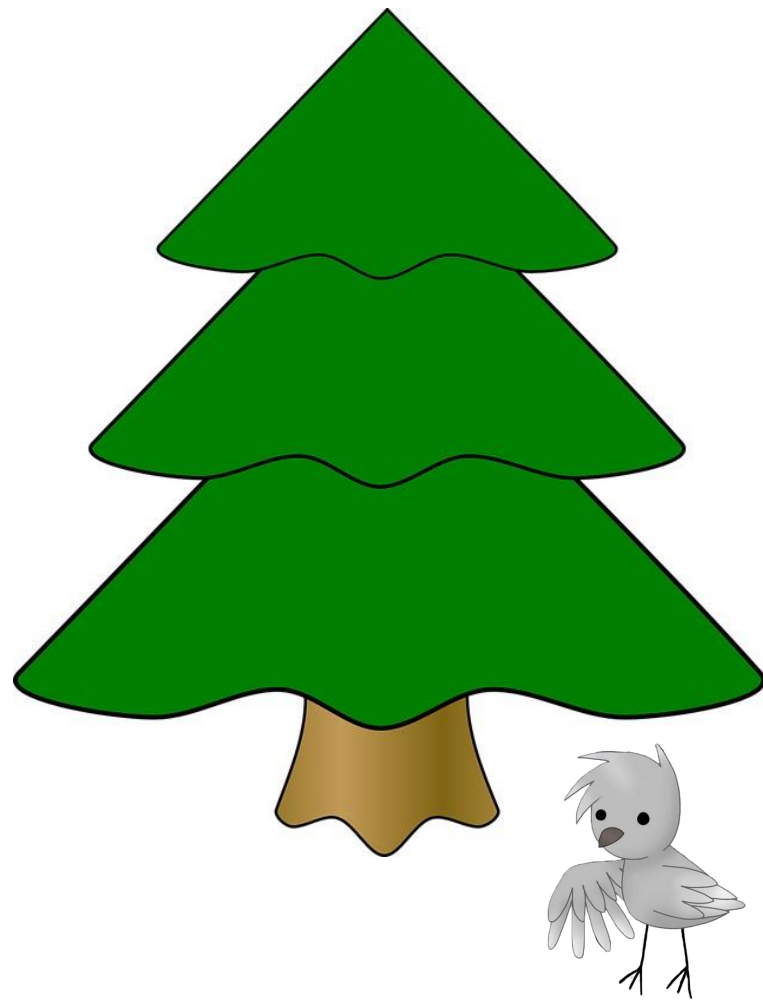

Deodată, a auzit deasupra ei o voce duioasă:

– De ce plângi, micuță pasăre?

Păsărica a privit în sus și a văzut un brad mare și verde. I-a povestit prin câte a trecut.

– Ei, nu te mai frământa! Dacă vrei, rămâi la mine. Poți sta pe oricare dintre crengile mele și împreună vom trece peste iarna ce vine! a spus bradul.

Bucuroasă, pasărea își făcu degrabă un cuib pe una dintre ramurile bradului. Curând, vântul rece începu să sufle cu putere. Palide, una câte una, frunzele copacilor cădeau la pământ. Doar frunzele bradului rămâneau verzi, toți fiind uimiți de așa minune. Și vântul se mira nespus, așa că s-a dus chiar înaintea Creatorului:

– Doamne, lasă-mă să scutur și frunzele bradului, așa cum fac cu toți copacii!

– Nu, i-a răspuns Creatorul vântului.

Bradului să nu-i faci nimic, căci a fost bun cu biata păsărică. De el să nu te atingi!

Și de atunci, bradul rămâne mereu verde, iar de Crăciun, când sărbătorim nașterea lui Hristos, fiul Creatorului, oamenii se strâng în jurul bradului, îl împodobesc și își fac daruri unii altora, pentru a-și reaminti să fie buni și generoși, așa cum a fost bradul cu pasărea cu aripa frântă.

